

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Cur pestis, belli, & famis tempora inæqualia fuerint assignata?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Elegit ergo pestem David. 1. Quia ex parte Dei, hoc pacto misericordiam sperauit. 2. Quia ex parte hominum timuit accessorum molsum crudelitatis. 3. Quia sic etiam se ipsum pœnæ offerebat; ut qui peccasset, etiam in se ipso puniretur. Si famem, si bellum elegisset, murmurasset utique populus, dixissetque:

Quidquid committunt reges, plectuntur Achiani.

Famem enim non tam reges, quam populi patiuntur. Reges abundant frumento, distenta habent horrea; granaria plena seruant, cellarariaque in multos annos. Veli si vastentur agri in illorum regnis, tamen illis suppetunt pecuniae, & modi, aliunde alimenta aduehendi, sicut olim Iacob, in fame, frumentum ex Aegypto ac-
ceruit. At populo & fruges desunt, & pecuniae. Itaque plebe famente, & ad ultimum usque exitium emaciata, reliqui Principes, aliquique nummati domini, possunt conuiua instituere, dapibus satiari, delicijs saginari, vino inebriari; & saepe, in ipsa fame extrema, nesciunt, quid sit fames, quam non sentiunt. Vnde meritò populus illud malum tanto impatientius tolerat, quia videt magis reos, minus pati; dum dicit quisque apud se, *Quanti Luc. 15, 17.* peccatores abundant panibus, ego autem hic fame pereo? Quid si autem David hostium persecutionem elegisset? itidem locum querendi reliquisset populo: ipse enim cum viris fortissimis vel intra urbes & loca munitiora se recipere, vel se se saltem præliando defendere potuisset, & non in prima acie stare. Tunc enim, eo post initia latente, soli à fronte pugnantes cecidissent; ipse, amissa victoria, cum reliquis fuga se se seruasset. Elegit igitur pestem, à qua dominante neminem vel locus, vel dignitas, vel sceptrum & corona defendit. Hac regnante, communis omniū fors est,

Mista senum ac juuenum deflentur funera: nullum.

Sens caput Proserpina fugit.

4. Elegit hanc plagam David, quia tametsi unus annus diræ pestis grauior est, quam unus annus famis, aut hostis; attamen sicut pestis excedit hostes, & hostes excedunt famem magnitudine pœnæ atque atrocitate, ita, ut pœnæ inter se se æquarentur, tempora pœnæ inæqualiter inter se se fuerunt à justissimo judice Deo assignata. Itaque tempora famis maiora, quam-

P tempora

VI.

Horat. lib. I.
Carm. 4.

VII.

114 Cap. XI. Cur David pra bello & fame pestem elegerit?

tempora belli; & tempora belli maiora, quam tempora pestis erant constituenda. Hinc septem aut tres anni famis, tres menses belli, & tres dies pestis sunt nominati; ut quidquid eligeret David, secundum measuram Dei, aequale malum eligeret, ratione poenae ipsius; licet ratione humanae estimationis eligeret pœnam citius desitaram. Magui enim fit, apud homines, duratio & diuturnitas suppliciorum: neq; est melius morte in malis rebus, ait Comicus, & alias Poëta:

Ouid, lib. 3.
de Pont. el. 5.

Mitius ille perit, subita qui mergitur vnda,

Quam sua qui liquidis brachia lassat aquis.

Hinc etiam superiore cap. diximus pestem fame esse tolerabiliorum, quia citius hominem dolore liberat, fames autem diutiis cruciat; tandemque & ipsa necat, postquam diu cruciavit.

VIII.

5. Hoc etiam titulo pestis præ fame eligi potuit, & præ bello; quia triplex dupli, duplex simplici malo magis est metuendum. Cum ergo pestis non secum trahat famem, aut bellum; ex bello autem fames, ex fame pestis oriatur, recte humana estimatione, à sapientissimo rege magis fames, quam pestis; & bellum, quam fames & pestis, fuit formidatum. Si enim famem elegisset, è qua pestis erat nascitura, duplex malum; & triplex, si bellum elegisset, visus fuisset elegisse. Nimis enim pro dolor, experti sumus saepe, quantum vel unus, vel multò magis duo exercitus, aut plures absument frumenti, & aliorum alimento in prouincia, quam depopulantur. Atque hinc inopia, hinc fames. In fame autem, hominibus non humanos cibos edentibus, sed furfure, vrticis, herbis, immo & bestijs noxijs, & arido corio vescientibus, neq; à cadauerum foetore abstinentibus, quid necesse est sequi, nisi pestem? Exemplum huius rei Beda his verbis refert. *Attila adeò intolerabilis reip. remansit hostis, ut totam panem Anglic. c. 13. Europam, excisis inuasisq; ciuitatibus atq; castellis corrodere. Quin & iisdem temporibus fames Constantinopolim inuasit, nec mora, pestis secuta est. Sed & plurimi eiusdem urbis muri, cum quinquaginta septem turribus corruerunt, multis quoq; ciuitatibus collapsis, fames & aerum pestifer odor plurima hominum millia jumentorumq; delevit. Qui ergo bellum inuitat, tergeminum malum inuitat. Præterquam, quod in bello, agri, prata, domus, pagi, integræ ciuitates,*

cum